

Cerul este deschis – Autor necunoscut

(Discurs rostit cu ani în urmă la înmormântarea unui vechi slujitor al Domnului)

Un cuvânt m-a preocupat mereu în această după-amiază. Îl citim în Apocalipsa 4.1: „După acestea am văzut: și iată o ușă deschisă în cer, și glasul dintâi, ca de trâmbiță, pe care l-am auzit vorbind cu mine, spunând: „Suie-te aici și-ți voi arăta cele ce trebuie să aibă loc după acestea”.

Scumpii mei frați și scumpele mele surori! Cerul nu este atât de departe de noi pe cât credem de obicei; nu, este *aproape*! Când Domnul Isus a umblat pe acest pământ, auzim că Ioan Botezătorul a văzut cerul deschis deasupra Lui și că Duhul Sfânt S-a coborât peste El ca un porumbel și a rămas asupra Lui. Așadar, Ioan a văzut cerul *deschis*! Iar când Ștefan s-a dus acasă, se spune și despre el că a văzut cerul deschis și pe Domnul Isus stând la dreapta lui Dumnezeu! Deci, repet: cerul nu este atât de departe. Noi credem că este cine știe cât de departe, dar vedem că este aproape, foarte aproape. Este nevoie doar de *un* pas și suntem acolo. Dar ceea ce este și mai prețios este că și noi putem spune astăzi: „Vedem cerul deschis!”. A fost odată deschis deasupra Domnului Isus și deasupra lui Ștefan și, după cum vedem în acest verset, și deasupra lui Ioan. Apoi auzim o voce - aceeași ca în capitoul 1, adică vocea Domnului Isus - care îi spune: „Suie-te aici!”. „O ușă s-a deschis în cer”, iar în acel moment Ioan a fost mutat acolo în duh și *a văzut*! Până atunci el doar *crezuse*. Făcuse un pelerinaj prin deșert, care fusese cu adevărat obositor pentru el, și acum se afla - un pelerin bătrân - pe insula Patmos. Și tocmai aici Domnul Isus l-a chemat: „Suie-te aici și-ți voi arăta cele ce trebuie să aibă loc după acestea”. Și atunci i s-au deschis ochii și a văzut lucruri minunate. A văzut tronul lui Dumnezeu și pe Cel care șade pe el, iar în jurul tronului, sub chipul celor douăzeci și patru de bătrâni, i-a văzut pe toți cei răscumpărați care au trecut de la credință la vedere. Ce priveliște! Acest lucru m-a preocupat mult astăzi în ceea ce privește pe cel drag plecat. Domnul i-a strigat și lui, ca să zică așa: „Suie-te aici!” și astfel și el, cel puțin *într-un* sens, a trecut de la credință la vedere. A intrat pe ușa deschisă.

Da, scumpi frați și scumpe surori, ușa cerului este deschisă pentru copiii lui Dumnezeu! Așa cum odată cerul s-a deschis peste Ioan și peste Ștefan, tot așa și noi, acum, vedem deja slava Domnului cu fețele descoperite și suntem transformați în același chip, iar în curând ni se va striga: „Suiți-vă aici și vă voi arăta ce trebuie să se întâmple după aceea”.

Domnul este aproape! Cei dragi ai noștri care, urmând chemarea Domnului, au plecat înaintea noastră se bucură deja de prezența Sa, chiar dacă nu-L văd încă astăzi în felul în care ei (și noi toți) Îl vor vedea când va veni să ne ia pe toți la Sine; dar ei sunt cu Domnul! Aceasta este o mângâiere prețioasă.

Să ne păstrăm, așadar, aceste două gânduri: mai întâi, că cerul este *aproape*, că este *deschis* deasupra noastră și că știm că cei dragi adormiți sunt cu Domnul, iar apoi că nu va trece mult timp până când și noi vom auzi chemarea Lui, Îl vom urma și vom merge acasă pentru a trăi împreună cu El în veșnicie. În curând, trâmbița lui Dumnezeu va suna, iar sunetul ei va pătrunde în toate mormintele sfinților; ei vor învia, iar noi vom fi schimbați pentru a fi cu Domnul pentru totdeauna! Aceasta a fost, de asemenea, ceea ce l-a preocupat atât de mult pe dragul meu, da, aș putea spune al *nostru* tată, în ultima perioadă în care a fost aici.

„Cum va fi să-L văd pe Isus!”, mi-a spus cu o zi înainte de a muri.

„Da, tată”, i-am răspuns, „nu mai e mult, apoi Îl vei vedea”, la care a adăugat după un timp - îi era greu să vorbească – „Oh, să-L vezi pe Isus *așa cum este* - *oh, să fiu ca El!*”

Aceasta este și speranța noastră. Cu aceasta ne preocupăm și cu aceasta ne putem încuraja unii pe alții. Mulțumindu-le tuturor scumpilor frați și scumpelor surori care au apărut astăzi aici pentru dragostea și participarea pe care ne-au arătat-o nouă și dragului nostru tată adormit, aș vrea să vă dau aceste cuvinte:

Cerul este aproape și deschis deasupra noastră. Acolo se află un *Tată*, care ne iubește nespus de mult. O *inimă de Tată* este acolo, plină de dorința de a ne avea acolo. *Casa unui Tată* este deschisă pentru noi, iar noi suntem în drum spre ea. Un Domn și Mântuitor iubitor este acolo, care mijlocește întotdeauna pentru noi. Și nu mai e mult și va veni Cel ce vine și nu va zăbovi.

*Dorul de casă crește,
iar Cel iubit Se apropie.*

Ne despărțim acum, dar acolo ne vom regăsi. Și dacă Domnul vrea să ne mai lase aici încă puțin, atunci să mergem de mâna Lui, cu credință copilărească și simplă, și să folosim cu credincioșie timpul, așa cum a folosit cu credincioșie dragul nostru tată plecat!

Titlul original: Der Himmel ist offen.
Botschafter des Heils in Christo, 1932.